

kan indordnes under de bestaaende Rammer? Vi træffe paa den samme Vanskelighed, naar vi komme til Smaaskibene og vi ikke have at gøre med de store Rederier eller Aktieselskaber. Smaaskibene ejes som oftest af Skibsføreren, som sejler med maaske en Mand og en Dreng, og her komme vi atter til store Vanskeligheder med Hensyn til at faa Folkene ind under de bestaaende Rammer. Det, der først frembyder sig, er at indordne den Part af Sømandsstanden, som er om Bord paa Smaaskibe, under de samme Rammer, som gælde for Fiskere. De betale 5 Kr. og saa garanterer Staten i øvrigt deres Ulykkesforsikring; men her træffer man nu den Vanskelighed, at medens Fiskeri er et mere stabilt Haandværk, idet Fiskeren bliver ved Fiskeriet, kan den, der sejler med Smaaskibe, maaske næste Gang han søger Hyre, faa Anledning til at gaa om Bord paa et stort Skib. Her kommer altsaa atter en Vanskelighed frem, nemlig den, at den vedkommende det ene Øjeblik er forsikret gennem Rederiets Forpligtelser, og det andet Øjeblik er henvist til en Forsikringsforening tilsvarende Fiskernes, til hvilken han betaler sit Kontingent.

Jeg har henpeget herpaa baade for at gøre opmærksom paa, at man i Ministeriet fuldt ud nærer det Ønske, som ogsaa er kommet til Orde her, om at gaa videre ad den Vej, som man slog ind paa ved Ulykkesforsikringsloven og senere ved Ulykkesforsikringsloven for Fiskere, og at man arbejder paa at komme videre paa samme Maade som hidtil ved en stykkevis Reform, men ogsaa for at gøre opmærksom paa, at der altid vil vise sig store Vanskeligheder, naar der bliver Tale om at indordne ny Klasser under de bestaaende Rammer. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 10de Valgkreds indledede sine Udtalelser med, at Lovforslaget tilsigter en Forbedring af den bestaaende Ordning; men han fremkom senere med enkelte Indvendinger, først og fremmest med Hensyn til, at Tillægsgdagpengene fremtidig skulde bortfalde. Flere andre ærede Medlemmer have omtalt det samme og sluttet sig til Lovforslagets Bestemmelser, saa jeg kan her ligesom over for de ærede Medlemmers øvrige Anker fatte mig meget kort. Jeg minder blot om, at naar Tillægsgdagpengene bortfalde, stilles den tilskadekomne samtidig langt gunstigere med Hensyn til Dagpengene; han faar hele Dagpenge, faar dem udbetalt ugentlig, og saa længe han ikke har faaet sin fulde Arbejdskraft igen efter det ham overgaaede Ulykkestilfælde.

Og netop naar man træffer denne rationelle Ordning for Dagpengene, tror jeg, der er saa meget mere Grund til samtidig at lade bortfalde den ganske irrationelle Ordning, der findes i den nu bestaaende Lov med Hensyn til Tillægsgdagpengene. Og den Beregning, som det ærede Medlem opstillede over det Tab, som den tilskadekomne vil lide ved ikke at faa Tillægsgdagpengene udbetalte, er jo ogsaa, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen) gjorde opmærksom paa, meget for høj, det var alt for store Summer, det ærede Medlem regnede med, idet han regnede med fulde Dagpenge. Sagen er jo den, at det kun er i ganske særlige, helt enestaaende Tilfælde, at der vil blive Tale om at beregne disse Tillægsgdagpenge som fulde Dagpenge. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds og det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds have omtalt den Ordning, der er slaaet fast, den Regel, som Ulykkesforsikringsraadet allerede i det første Aar, det begyndte at virke med Loven, slog fast, nemlig at Tillægsgdagpenge, der kun udbetales til den, hvis Sygdom, forarsaget ved Ulykkestilfældet, ender med Invaliditet, aldrig beregnes fuldt, men procentvis efter den procentvise Invaliditet, som Raadet fastslaar ved sin Kendelse, naar Sygdommen er afsluttet. Fastslaas Invaliditeten til 25 pCt. eller derunder, beregnes Tillægsgdagpengene med $\frac{1}{4}$ af de fastsatte Dagpenge; altsaa naar en Mands Behandling er afsluttet ved, at han af Ulykkesforsikringsraadet er erklæret for Invalid med 25 pCt. Invaliditet, faar han i Tillægsgdagpenge beregnet 45 Kr. 50 Øre. Herfra gaar altsaa det Beløb af de fulde Dagpenge, han har modtaget ud over de 13 Uger under sit Sygeleje. Ærede Medlemmer ville have set, at gaar der blot 23 Dage ud over de 13 Uger, i hvilke han faar Dagpenge fra Sygekasserne, vil der slet ikke være Tillægsgdagpenge at udbetale til ham. Naar ikke netop Invaliditetsgraden sættes til 100 pCt., er der aldrig Tale om, at han faar fulde Dagpenge, men kun procentvise Summer deraf. Jeg er der ganske enig med de ærede Medlemmer, der have omtalt den samme Sag, det er sikkert nok, at naar vi byde den tilskadekomne fulde Dagpenge og fulde Dagpenge i hele den Tid, hans Arbejdsevne er borte eller væsentlig svækket som Følge af Ulykkestilfældet, opvejer det langt den lille Tillægssum, som han i visse Tilfælde vilde kunne faa udbetalt sammen med den fastsatte Forsikringssum. Hvad angaar den afslut-